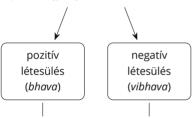
khandhákat és érzék-tapasztalatot megragadja mint ami egy személy

Személyes nézetből, az életet létesülésként tapasztalja. A születés, öregség és halál a személyre vonatkozik.

A halál gondolata feszültséget, kétségbeesést, veszteség félelmét, jelentésbeli kétséget okoz.

Az elme reagál, elterelve figyelmét a pozitív vagy negatív létesüléssel.

Ha meg tudnám szerezni... Mikor leszek olyan... Ez ezt ielenti.

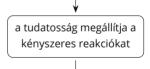
Én ez vagyok.

Ha meg tudnék szabadulni tőle... Mikor nem leszek olyan... Mi az értelme? Ki vagyok én?

mindkettő megerősíti, hogy 'én vagyok', és a létesülés folytatódik khandhákat és érzék-tapasztalatot úgy látja, ahogy valóban van

Megragadás nélkül, nem gyárt személyes nézeteket: eltávolítva azt, amire a halál vonatkozik, a tapasztalat születés nélküli, öregség nélküli, haláltalan

"Aki minden vélekedést elvetett, őt nevezik megbékélt bölcsnek. / Felismerte a haláltalant, azt testileg tapasztalva éli életét."

Képzi magát az emelt erényben, emelt elmében, emelt bölcsességben

Nem kényszerül arra, hogy az életet személyes nézőpontból lássa. A személy szokásos koncepcióját magára veheti vagy leteheti ragaszkodás nélkül, ahogy a mindennapi helyzetek megkívánják.

nincs további létesülés